

Der er ikke noget nyt i, at regeringen afsætter en pulje til forhandlinger med partierne om nye initiativer og siger: Her har vi en række temaer, som vi synes er interessante at få gjort noget ved. Er der nogen, der vil være med?

Så finder vi ud, hvad det er for midler, der er nødvendige, og hvad det så er for indtægter eller finansiering, vi har brug for for at få det hjem. Det var proceduren sidste år, og det bliver proceduren også i år, hvis vi kan få lov at bestemme det, og det håber vi at vi kan.

Så der står noget i finansloven om det, og der er også mulighed for at få indflydelse på det, hvis man er i stand til at sidde ved et bord, hvor man kan få indtægter og udgifter til at hænge sammen.

Så mener hr. Ole M. Nielsen, at det ikke er lykkedes regeringen at få vendt den gode udvikling. Nej, man må jo sige, at hr. Ole M. Niensens parti, Kristeligt Folkeparti, har et vist medansvar for, at i hvert fald den udvikling fik en god start, og det har vi så formået at holde fast i siden, og vi har også sørget for, at det blev så god en start, at den gav en også langsigtet solid udvikling. Derfor vil jeg appellere til, at vi holder fast nu. Det tror jeg ikke vi er uenige om.

Jeg mener ikke, vi har et specielt svigt på samvittigheden over for selvstændige. Jeg er ikke forberedt på at gå ind i en detaljeret diskussion om administrative øvelser, men jeg ved, at det har høj prioritering også i Erhvervsministeriet at bekæmpe unødigt bureaukrati, unødige belastninger.

Der er også en arbejdsløshedskassediskussion, det er jeg helt fortrolig med. Det er en meget detaljeret diskussion, som jeg ikke vil gå dybere ind i nu.

Men jeg vil godt sige én ting: Jeg tror, at det, der også er svært for mindre selvstændige, ikke nødvendigvis er et konkurrenceproblem med samfundet, det er konkurrenceproblemet med de store kæder, de store virksomheder. De stores tryk på de små i dette marked. Og der er visse grænser for, hvad samfundet her kan gøre. Men jeg er i og for sig enig i, at det er et problem, som vi ikke skal være uopmærksomme på.

(Kort bemærkning).

Jørgen Winther (V):

Jeg lyttede meget til hr. Jan Petersens ord om sundhedsvæsenet. Man skulle jo tro, vi havde et godt sundhedsvæsen, når man hører hr. Jan Petersen.

Sagen er, at ventetiderne for kirurgiske patienter er vokset og vokset år for år i den tid, den socialdemokratiske/radikale regering har eksisteret.

Jeg kan sige, at »Sundhedssektoren i tal – 2000/2001«, som er fra Sundhedsministeriet og udgivet i marts måned, på side 45 viser, at ventetiderne er steget med ca. 1-1,5 pct. hvert eneste år fra 1993 til nu.

Statsminister Poul Nyrup Rasmussen har omtalt ventetiderne hvert eneste år – også i den første åbningstale. Der sagde statsministeren, at ingen skal vente i mere end 3 måneder på behandling i det danske sygehvæsen.

Sagen er, at det siger man år efter år efter år, og ventetiderne for kirurgiske patienter stiger år for år for år. Derfor tre små spørgsmål til hr. Jan Petersen:

Er Socialdemokratiet stolt af sundhedsvæsenet? Er Socialdemokratiet stolt af, at ventetiderne for kirurgiske patienter vokser med ca. 1 pct. for hvert år, man sidder i regering? Er man stolt af de dårlige resultater på kræftområdet?

(Kort bemærkning).

Egil Møller (DF):

Regeringen har mishandlet de unges mulighed for at få en passende bolig i nærheden af deres uddannelsessted.

Regeringen pakker flygtninge ind i vat og bomuld, når det gælder en bolig, mens vore danske unge og vore ældre misrøgttes i deres muligheder for netop en passende bolig. Det er et faktum, vil jeg sige til hr. Jan Petersen.

Hvorfor vil Socialdemokratiet ikke medvirke til Dansk Folkepartis forslag om, at udlejere af værelser kan få skattefritagelse, når de er villige til at stille et værelse til rådighed for en ung studerende?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Både hr. Jan Petersen og ifølge dagspressen også økonomiministeren har været vældig bekymret for, om nu pengene kan række. Og det er også fornuftigt nok at kigge på, at der selvfølgelig skal være dækning for de udgifter, men jeg synes nu, at vi hellere skulle bruge tiden i denne her debat på at diskutere, hvilke opgaver der rent faktisk skal løftes, således at der kommer noget politisk fremadrettet, nogle visioner på det. Og der kunne det godt være lidt traurigt at høre på alle disse betænkeligheder omkring penge-kassen.